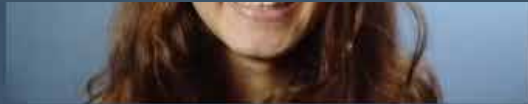

خبرهایی از
سرویس خبری جامعه بهائی
Bahá'í World News Service
(BWNS)

خبرنامه مهر ۱۴۰۳

جامعه جهانی بهائی نیویورک:

ویدیوی جدید، بر صدای جوانان در وابستگی متقابل جهانی تأکید می‌کند

۲ مهر ۱۴۰۳

میان کجاست؟" می‌تواند احساس بسیار ترسناک و دلهره‌آوری باشد. و ما سعی کرده‌ایم هویت خود را با گفتن اینکه "من از این گروه جدا هستم" کشف کنیم، اما فکر نمی‌کنم این روش برای ما جواب بدهد.

او آینده‌ای را متصور می‌شود که در آن احساس «هویت مشترک میان گروه‌ها» وجود داشته باشد، جایی که مردم متوجه می‌شوند که با وجود «آنچه که ممکن است مرزهای مصنوعی بنامیم، همه ما در این مسیر با هم هستیم».

جوان دیگری به نام خلسون (Khelsun) از هند، مفهوم رهبری را به عنوان نوعی خدمت به بشریت بررسی می‌کند. او می‌گوید: «هر انسانی شریف آفریده شده است. همه ما خواهان بهبود جهان هستیم. رهبری واقعی به معنای خدمت به بشریت است.»

او از تعالیم حضرت بهاءالله نقل می‌کند: «عالم یک وطن محسوب است و من علی الارض اهل آن»، و در ادامه می‌گوید: «این همان دنیایی است که دوست دارم روزی در آن زندگی کنم.»

لیندلوا (Lindelwa)، از اسواتینی (Eswatini)، بر اصل مشارکت جهانی تأکید کرد و گفت: «هر یک از ما در بهبود جهان نقشی داریم.»

جامعه جهانی بهائی نیویورک — دفتر نیویورک جامعه جهانی بهائی ویدیوی کوتاهی با عنوان «استقبال از وابستگی متقابل: اساسی برای جهان در حال گذار» منتشر کرده است. این فیلم هشت دقیقه‌ای بخشی از مشارکت جامعه جهانی بهائی در «اجلاس آینده» است و بازتاب‌هایی تأمل برانگیز از چندین جوان از جوامع بهائی در سراسر جهان ارائه می‌دهد.

این جوانان در مورد ظرفیت این اجلاس برای ایجاد درک جدیدی از مسئولیت جمعی و جهانی صلح‌آمیز به تبادل نظر می‌پردازند.

روز جمعه، این فیلم در مجموعه‌ای با عنوان «راهی به سوی اجلاس» که توسط جامعه جهانی بهائی برگزار شد، به نمایش درآمد. این مجموعه طی دو سال گذشته بیش از ۱۲۰۰ شرکت کننده از ۸۰ کشور عضو سازمان ملل متحد، ۲۰ نهاد وابسته به این سازمان و صدها سازمان جامعه مدنی را جذب کرده است.

در این فیلم، الا (Ella)، یکی از جوانان اهل ایالات متحده، مفهوم هویت مشترک بر مبنای یگانگی نوع بشر را بررسی می‌کند. او می‌گوید: «فکر می‌کنم دیدن همه اتفاقات کنونی و پرسیدن اینکه "چگونه می‌توانم کمک کنم؟" جای من در این

بینش‌هایی از میدان عمل:

این پادکست به بررسی کنفرانس سالانه انجمن مطالعات بهائی می‌پردازد

۱۱ مهر ۱۴۰۳

او در ادامه می‌گوید: «ما به عنوان افرادی که به رفاه بشریت اهمیت می‌دهیم، مسئولیم که این موضوعات را تجزیه و تحلیل کرده و در گروه‌های کوچک یا بزرگ، چگونگی مطابقت این ایده‌ها با آموزه‌های بهائی و تجربهٔ جامعهٔ بهائی را بررسی کنیم.»

آقای فار در مورد رویکرد انجمن در ترویج این کاوش مشارکتی چنین توضیح می‌دهد: «یکی از راه‌های ملموسی که انجمن مطالعات بهائی از طریق آن سعی در انجام این کار دارد، ایجاد مجموعه‌ای از فضاها و فعالیت‌هایی است که در آن مردم بتوانند ابتکار عمل داشته باشند.»

گروه‌های کوچک می‌توانند با بهره‌گیری از قدرت مشورت و تحقیق مشارکتی به تحلیل رشته‌های خود بپردازند و با هم به این بیندیشند که چگونه می‌توانند به شکلی منسجم‌تر و مؤثرتر مشارکت کنند.»

این قسمت از پادکست، به جنبه‌های مختلف کنفرانس می‌پردازد، از جمله جلسات عمومی، گفت‌وگوهای گروهی، سمینارهای موضوعی و نیز جلسات تخصصی در رشته‌های مختلف مانند اقتصاد، ادبیات، جامعه‌شناسی و انسان‌شناسی، تاریخ، فلسفه و علوم سیاسی.

آتلانتا، ایالات متحده — قسمت جدید پادکستِ سرویس خبری جامعهٔ جهانی بهائی، به بررسی بحث‌های غنی و روحیهٔ همکاری می‌پردازد که مشخصهٔ چهل و هشتمین کنفرانس سالانهٔ انجمن مطالعات بهائی در آمریکای شمالی است.

این کنفرانس که در آتلانتا، جورجیا، برگزار شد، نزدیک به ۲۰۰۰ شرکت‌کننده از رشته‌های مختلف علمی را گرد هم آورد تا کاربرد آموزه‌های بهائی در گفتمان‌های معاصر حول موضوع رفاه بشریت را بررسی کنند.

اریک فار (Eric Farr)، هماهنگ‌کنندهٔ تلاش‌های مشارکتی انجمن، در این پادکست توضیح می‌دهد که چگونه انجمن مطالعات بهائی به دنبال پیشبرد ابتکارات خود است. او توضیح می‌دهد که چگونه افراد بهائی فعال در زمینه‌های مختلف حرفه‌ای، به بررسی تعامل بین ایده‌های غالب در رشته‌های خود و بینش‌های حاصل از آموزه‌ها و تجربیات جامعهٔ بهائی می‌پردازند.

او می‌گوید: «به عنوان مثال، برداشت ما از مفهوم کودکی، نحوهٔ تدوین سیاست‌ها و برنامه‌های درسی توسط متخصصان آموزش و پرورش را شکل خواهد داد. بهائیان فعال در این زمینه‌ها به این موارد و تأثیر آن‌ها بر عمل و گفت‌وگو توجه می‌کنند.»

یکی از جلسات به تعامل میان فناوری و اجتماع اختصاص داشت و ارتباط آن با اصل بهائی تطابق علم و دین را بررسی کرد.

جنیس دگوا (Janice Ndegwa)، دانشجوی مقطع دکتری تاریخ و یکی از شرکت‌کنندگان در این سمینار، تأملات خود در مورد رابطه پیچیده بین فناوری و اجتماع را چنین به اشتراک می‌گذارد: «یکی از دیدگاه‌های رایج در مورد فناوری این است که انسان‌ها باید خود را با نحوه کارکرد فناوری تطبیق دهند. و در مقابل، دیدگاه دیگری وجود دارد که فناوری را به عنوان بازتابی از آنچه اجتماع در حال فکر کردن به آن است، مطرح می‌کند.»

خانم دگوا بر تمرکز این سمینار پیرامون تأثیر متقابل فناوری بر اجتماع تأکید کرد. او توضیح می‌دهد که چگونه آموزه‌های بهائی، به‌ویژه مفهوم شرافت همه انسان‌ها، می‌توانند رویکردهای مربوط به توسعه و به‌کارگیری فناوری را تحت تأثیر قرار دهند:

«اگر با همه انسان‌ها به عنوان افرادی رفتار کنیم که می‌توانند شرکت‌کنندگانی فعال در فرایند تولید دانش باشند، آنگاه ایده‌ای که بر اساس آن تنها فناوری‌های تولید شده در یک قسمت از کشور یا یک بخش از جهان را به‌طور کامل به جامعه دیگری منتقل کنیم، غیر ممکن خواهد بود.»